

ומקשין לרב זידא, דמוקי לרישא דמתניתין
כרבי אליעזר בן יעקב:

והא מדיפאomat מתניתין – גבי ביב – רבוי
אליעזר בן יעקב היא. משמע, דרישא לאו
רבוי אליעזר בן יעקב היא? (63)

ומשנין: כולה מתניתין רבוי אליעזר בן
יעקב היא!
והסורי מיחדרא, והבי קתני:

חצר שהוא "פחotta" מאربع אמות, אין
שופכין לתוכה מים בשבת.

הא אם יש בה כשייעור ארבע אמות על
ארבע אמות, אף שאינן בריבוע, שופכין
لتוכה מים בשבת, כיוון שהמים נבלעים בה!

שרבי אליעזר בן יעקב אומר: ביב הקמור
ארבע אמות ברשות הרבים, שופכין לתוכו
מים בשבת!

שנינו במשנה: רבוי אליעזר בן יעקב אומר:

כך יאמרו: מה לי צינור, מה לי לשוף בהדייא
לרשות הרבים, ראה שם.
וראה מה שהאריך התוספות יום – טוב
בדברי חכמים.

62. ביאר הריטב"א: קשיא ליה, משום דאי
מקמת לה כרבי אליעזר בן יעקב, צריך לדוחק
דחסורי מהסרא מתניתין, כדלקמן.

63. נראה לפירוש: מדקתי בטיפה "רבוי אליעזר
בן יעקב אומר: ביב וכו'", משמע, דרישא לאו
דברי רבי אליעזר בן יעקב הן.

ומפרשין: ומאי דוחקיה דרבי זира לומר
דמתניתין סבירה ליה דאף בחצר שאין בה
ארבע אמות בריבוע מותר לשופך בלי עוקה,
ולדוחק מותך כן ולאוקמה לויישא דמתניתין?
רבוי אליעזר בן יעקב?

לימה דמתניתין סבירה ליה דברי ארבע
אמות בריבוע, ואתיה שפיר כחכמים? (62)
אמר ומפרש לה רבא: לישנא דמתניתין
קשהתיה לרבי זира, ודחקתו!

כי Mai איריא דתני: חצר שהוא "פחotta"
מאربع אמות, دمشע "שנחרס" שייעורה
משיעור ארבע אמות על ארבע אמות,
ליתני: חצר "שאין בה" ארבע אמות (על)
ארבע אמות מחקו הגרא", וראה רש"י)
דמשמע "שאין בה" ריבוע של ארבע על
ארבע אמות, ואrik וקטין לא מהני!
אלא לאו, שמע מינה, דאך אריך וקטין
מהני. ומתניתין דרבי אליעזר בן יעקב היא.

ומסקין: שמע מינה!

הימים, זולפיק בחרצ' אין בה ארבע אמות
בריבוע, כיוון דבזילוף לא ניחא ליה, חושש הווא
לקקל חצירו ומתקיימת מחשבתו כשייצו
הימים, ואסורה].
אבל בביב, כיוון דראויין הימים ליבלו, ניחא
ליה בזה, והיינו טעמא דשמי רבי אליעזר בן
יעקב, לשופך לביב.

וחכמים סבירה להו: בביב אסור מטעמא
שכתב רש"י במשנה [והשלימה בגמרא], שכוון
שהופך הוא בתוך הביב, יוצאן הן להדייא ובכח
לרשות הרבים, וחובין הרואין ששפכין סמור
לרשות הרבים, ורוצה שיצאו לחוץ [יאמרו:
צינורו של פלוני מקלה מים בשבת], ומזה